Вільний той, хто може не брехати. Твір до ЗНО

Воля – складне поняття, його трактують по-різному. Вільна людина у буденному значенні – це той, хто може безперешкодно робити те, що він вважає за потрібне – жити там, де хоче, вчитися чи працювати за будь-яким фахом, мати свободу пересування тощо. Усі права та свободи людини прописані в Конституції України. Але ніде там не йдеться про щось схоже на те, про що говорить А.Камю, а саме про свободу від необхідності брехати.

Але якщо вдуматися, то французький філософ абсолютно правий. Бо у ці прості та влучні слова він уклав саму суть. Адже брехня – це не тільки, коли кажеш вчительці, що забув вдома зошит із домашнім завданням. Це досить таки безневинна брехня, яка по суті нікому не наробить шкоди. А буває брехня, яка псує людині усе життя. На мою думку, це трапляється тоді, коли людина змушена брехати собі самій.

Коли людина доходить до того, щоб брехати собі? Я вважаю, найчастіше це трапляється через якісь важкі зовнішні обставини, з якими людина не може впоратися, щось змінити. От наприклад, хтось вивчився на лікаря, витратив на те сім довгих років, багато сил та батьківських грошей, аж от розуміє, що лікувати – зовсім не його покликання. Але вже дуже багато вкладено у майбутню кар’єру, і немає сил чи можливостей перевчатися на когось іншого. І неможна нікому зізнатися, що сам себе вважаєш препоганим лікарем, бо хто довірить тобі своє здоров'я? І доводиться запевнювати всіх навколо і самого себе, що все добре. І життя людини перетворюється на в’язницю – він назавжди стає заложником немилої професії…

Мабуть, саме це й мав на увазі А.Камю. Не брехати – означає не прикидатися. Не прикидатися згодним, вдоволеним, щасливим, коли ти таким насправді не є. Як приклад вільної людини хочеться згадати Василя Стуса, який ні за що не хотів погоджуватися з політикою радянської влади, що суперечила його переконанням. Він обрав заслання, в’язницю, але не лицемірство. Він зберіг найголовніше - самоповагу.

Отже, справжня воля для людини – бути собою.